

Způsob výkonu trestu

Aplikace § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku z důvodu, že pachatel v posledních pěti letech uprchl nebo se pokusil uprchnout z vazby, výkonu trestu nebo z výkonu zabezpečovací detence, se uplatní nikoli při jeho trestním postihu za takové jednání, kterým naplnil znaky příslušného trestného činu, nýbrž až při jeho trestním postihu za další skutek (úmyslný trestný čin), který spáchal v době do pěti let od předmětného uprchnutí.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky č.j. 6 Tdo 242/2023-213 ze dne 24.5.2023)

Nejvyšší soud projednal v neveřejném zasedání konaném dne 24. 5. 2023 dovolání, které podal obviněný J. K., nar. XY, trvale bytem XY, t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Mírov, proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 15. 2. 2022, č. j. 11 To 367/2022-172, jako soudu odvolacího v trestní věci vedené u Okresního soudu v Mladé Boleslavi pod sp. zn. 4 T 154/2022, tak, že podle § 265k odst. 1, 2 věta první tr. ř. se zrušuje jednak usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 15. 12. 2022, sp. zn. 11 To 367/2022, a to v části, v níž bylo podle § 256 tr. ř. zamítnuto odvolání obviněného ohledně výroku, jímž byl pro výkon trestu odnětí svobody uloženého mu rozsudkem Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 26. 10. 2022, sp. zn. 4 T 154/2022, zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, a jednak rozsudek Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 26. 10. 2022, sp. zn. 4 T 154/2022, ve výroku, jímž byl podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku obviněný pro výkon trestu odnětí svobody zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou. Podle § 265k odst. 2 věta druhá tr. ř. se zrušují také další rozhodnutí na zrušené části obou rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Podle § 265m odst. 1 tr. ř. se nově rozhoduje tak, že obviněný J. K. se podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku pro výkon trestu odnětí svobody v trvání osmnácti měsíců, uložený mu rozsudkem Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 26. 10. 2022, sp. zn. 4 T 154/2022, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 15. 12. 2022, sp. zn. 11 To 367/2022, zařazuje do věznice s ostrahou.

Z odůvodnění:

I. Dosavadní průběh řízení

1. Rozsudkem Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 26. 10. 2022, č. j. 4 T 154/2022-155a, byl J. K. (dále „obviněný“, příp. „dovolatel“) uznán vinným přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, jehož se podle zjištění tohoto soudu dopustil tím, že v přesně nezjištěné době od 10:15 hod. do 10:29 hod. dne 24. 11. 2021 v XY, okres Mladá Boleslav, utekl z nestřeženého pracoviště společnosti C. E., v ulici XY, kde pracoval jako odsouzený vězeň Věznice XY, ve které byl povinen vykonávat trest odnětí svobody v trvání 32 měsíců, který mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Hodoníně sp. zn. 3 T 24/2020 ze dne 18. 3. 2020, přičemž byl dne 26. 12. 2021 v 19:25 hodin zadržen ve Slovenské republice, kde byl následně vzat do vazby, odsouzen k trestu odnětí svobody, který vykonal dne 26. 8. 2022 a dne 30. 8. 2022 byl předán do České republiky a dodán zpět do výkonu trestu.

2. Obviněný byl za tento trestný čin odsouzen podle § 337 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání osmnácti měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou.

3. O odvolání obviněného proti výroku o trestu rozhodl Krajský soud v Praze usnesením ze dne 15. 12. 2022, č. j. 11 To 367/2022-172, tak, že je podle § 256 tr. ř. zamítl.

II. Dovolání a vyjádření k němu

4. Proti citovanému usnesení podal obviněný J. K. prostřednictvím své obhájkyň Mgr. K.M. dovolání, jež opřel o dovolací důvody podle § 265b odst. 1 písm. h), m) tr. ř.

5. Upozornil na v hlavním líčení učiněné prohlášení o vině, čímž se vzdal práva podat opravný prostředek do výroku o vině a právní kvalifikaci. Z odborného hlediska je ovšem kvalifikace specifický typ konání a klasifikace specifický stupeň konání v určité kvalifikaci. Právní kvalifikace tak označuje konkrétní trestný čin jeho názvem a právní klasifikace označuje konkrétní odstavec u daného trestného činu. Obviněnému tak příslušelo právo podat odvolání do právní klasifikace skutku a výroku o trestu, což učinil. Obviněný připomněl znění přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 337 odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, pro jehož naplnění je nutné splnit současně jak podmínku výkonu trestu odnětí svobody, tak uprchnutí strážní z tohoto výkonu trestu. Z rozhodných skutkových zjištění posuzované věci je však zřejmé, že obviněný odešel z nestřeženého pracoviště, aniž by musel překonávat překážky určené k zabránění útěku, aby zmařil výkon trestu. Dále dovolatel poukázal na obsah pojmu „stráž“ ve smyslu pracovníka Vězeňské služby ČR. Jednání obviněného proto mělo být klasifikováno toliko podle § 337 odst. 1 písm. h) tr. zákoníku a nikoli podle dovozené právní kvalifikace, uvedené již v obžalobě, neboť nevrácení se zpět do věznice z nestřeženého pracoviště, vycházky či přerušování trestu je vždy menší závažnosti než útěk ze střežené části věznice či strážní, byť se jedná o uprchnutí z výkonu trestu. Dále poukázal na znění § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku a zejména časové hledisko uprchnutí z výkonu trestu v posledních pěti letech, které by mělo být splněno ještě před tím, než se obviněný dopustil posuzovaného jednání. Zařazení obviněného pro výkon trestu do věznice se zvýšenou ostrahou proto neodpovídá právním předpisům a je nepřiměřeně přísné.

6. Závěrem svého dovolání obviněný navrhl, aby Nejvyšší soud podle § 265k odst. 1 tr. ř. zrušil usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 15. 12. 2022, sp. zn. 11 To 367/2022, stejně jako další rozhodnutí na citovaný rozsudek obsahově navazující, příp. též rozsudek Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 26. 10. 2022, sp. zn. 4 T 154/2022.

7. Ve svém vyjádření ze dne 17. 4. 2023 obviněný prostřednictvím obhájkyň souhlasil s projednáním dovolání v neveřejném zasedání.

8. Státní zástupce Nejvyššího státního zastupitelství (dále jen „státní zástupce“) z pohledu vyhodnocení dovolacích námitek směřovaných proti výroku o vině označil za stěžejní, že obviněný jednak v rámci hlavního líčení po zákonném poučení prohlásil vinu ve smyslu § 206c odst. 1 tr. ř. a souhlasil tak rovněž s právní kvalifikací stíhaného jednání, přičemž nalézací soud toto prohlášení viny postupem podle § 206c odst. 4 tr. ř. přijal, jednak podané odvolání obviněný směřoval výlučně

proti výroku o trestu. Právě tyto dvě okolnosti zásadním způsobem ovlivňují posouzení otázky přípustnosti podané dovolání v části zaměřené proti výroku o vině. Odkázal na § 206c odst. 7 tr. ř. a přezkum odvolacího soudu podle § 254 odst. 1 tr. ř. pouze tohoto oddělitelného výroku, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo. Dovolání směřující proti výroku, který odvolací soud nepřezkoumával a neměl povinnost jej přezkoumávat ani podle § 254 odst. 2, 3 tr. ř., musí být odmítnuto jako nepřípustné podle § 265i odst. 1 písm. a) tr. ř. I v případě přípustnosti dovolání, je zjevně neopodstatněné, neboť útěk obviněného z nestřeženého pracoviště, znamená útěk z vyhrazeného prostoru, mimo jehož rámec se obviněný pohybovat nesměl a dohled nad vězni vykonával mimo kamery zaměstnanec vězeňské služby, který je pravidelně kontroloval.

9. Námitky směřující proti výroku o trestu ve smyslu naplnění zákonných podmínek odůvodňujících zařazení pro výkon trestu do věznice se zvýšenou ostrahou, shledal státní zástupce relevantní a opodstatněné. Připomněl znění ustanovení § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku a zákonné předpoklady zařazení do tohoto typu věznice. Poukázal na argumentaci dovolatele o chybějících podmínkách odůvodňujících zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou. Námitku dovolatele, že nebyl-li fakticky strážěn a neuprchl-li v daný moment stráží, nelze ve významu předpokládaném § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku dovozovat, že by uprchl z výkonu trestu, hodnotil jako neopodstatněnou. Ztotožnil se ovšem s navazující argumentací, že se musí jednat o jiné uprchnutí předcházející momentu, kdy se pachatel dopustil jednání, pro něž je souzen a za které je mu ukládán trest. V posuzované věci přitom z odůvodnění rozhodnutí obou soudů vyplývá, že projednávaný útěk obviněného z výkonu trestu byl prvním takovým jednáním. Pro zařazení obviněného k výkonu trestu do věznice se zvýšenou ostrahou tedy nebyly splněny zákonné podmínky, naproti tomu byly splněny všechny předpoklady ve smyslu § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku odůvodňující jeho zařazení do věznice s ostrahou.

10. Závěrem svého vyjádření státní zástupce navrhl, aby Nejvyšší soud podle § 265k odst. 1, 2 tr. ř. zrušil jednak usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 15. 12. 2022, sp. zn. 11 To 367/2022, v části, v níž odvolání obviněného podle § 256 tr. ř. zamítl ve výroku, jímž byl obviněný pro výkon trestu zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, jednak rozsudek Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 26. 10. 2022, sp. zn. 4 T 154/2022, v části, v níž obviněného podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku zařadil pro výkon trestu do věznice se zvýšenou ostrahou, a také další rozhodnutí na zrušené části rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, a podle § 265m odst. 1 tr. ř. rozhodl sám a obviněného pro výkon uloženého trestu podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařadil do věznice s ostrahou. Vyjádřil zároveň souhlas s projednáním dovolání v neveřejném zasedání z hlediska § 265r odst. 1 písm. c) tr. ř.

III. Přípustnost dovolání a obecná východiska

11. Nejvyšší soud jako soud dovolací (§ 265c tr. ř.) nejprve zkoumal, zda v této trestní věci je dovolání přípustné, zda bylo podáno v zákonné lhůtě a na místě, kde lze takové podání učinit, a zda jej podala osoba oprávněná. Shledal, že dovolání bylo podáno osobou oprávněnou [§ 265d odst. 1 písm. c), odst. 2 tr. ř.], v zákonné lhůtě a na místě tomu určeném (§ 265e odst. 1, 2 tr. ř.), přičemž splňuje i obsahové náležitosti dovolání (§ 265f tr. ř.).

12. Nejvyšší soud se dále zabýval otázkou přípustnosti dovolání. Zjistil přitom, že obviněný po

zákonem poučení v hlavním líčení prohlásil vinu ve smyslu § 206c odst. 1 tr. ř. a souhlasil tak rovněž s právní kvalifikací stíhaného jednání, přičemž nalézací soud toto prohlášení viny postupem podle § 206c odst. 4 tr. ř. přijal.

13. Je nutné připomenout, že podle § 206c odst. 7 tr. ř. soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat a skutečnosti v něm uvedené, tudíž i právní kvalifikaci jednání, nelze napadat opravným prostředkem. Obviněný proto nemůže v dovolacím řízení uplatňovat námitky proti tomu, s čím v rámci prohlášení viny vyslovil souhlas (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 1. 2022, sp. zn. 11 Tdo 9/2022). Obviněný současně podal odvolání výhradně proti výroku o trestu. Podle obsahu přezkumné činnosti odvolacího soudu je zřejmé, že ve smyslu § 254 odst. 1 tr. ř. otázku viny nepřezkoumával, neboť ta s ohledem na výlučně napadený výrok o trestu, předmětem jeho odvolání nebyla. Současně s ohledem na znění § 206c odst. 7 tr. ř. nebyly dány zákonné podmínky pro postup podle § 254 odst. 2 tr. ř., podle něhož mají-li vytykané vady svůj původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud i správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu mohla podat odvolání.

14. Dovolatel může napadat podaným dovoláním rozhodnutí odvolacího soudu pouze a výhradně v tom rozsahu, v jakém byl tento soud oprávněn (resp. povinen) přezkoumat a eventuálně změnit rozhodnutí soudu prvního stupně (srov. rozhodnutí publikované pod č. [20/2004](#) Sb. rozh. tr.). Obviněný se svým dovoláním ve skutečnosti domáhá primárně přezkoumání výroku o vině, tedy takové části rozhodnutí, kterou odvolací soud přezkoumat ani nemohl.

15. Je proto třeba učinit závěr, že dovolání obviněného v části směřující do výroku o vině, kdy zpochybňuje dovozenou právní kvalifikaci, je nepřipustné.

16. Další část námitek dovolatele, jimiž brojí proti výroku týkajícímu se způsobu výkonu mu uloženého trestu odnětí svobody, resp. i způsobu rozhodnutí odvolacího soudu učiněnému ve vztahu k tomuto výroku, tj. o zamítnutí jeho odvolání podle § 256 tr. ř. jako celku (tedy i stran výroku o zařazení obviněného do věznice se zvýšenou ostrahou), se vztahuje k té části rozhodnutí soudů obou stupňů, v nichž je jeho dovolání přípustné.

17. První z dovolatelem vznesených dovolacích důvodů [dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. h) tr. ř.] je dán v případě, že napadené rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení skutku nebo jiném nesprávném hmotně právním posouzení. Uvedenou formulací zákon vyjadřuje, že dovolání je určeno k nápravě právních vad rozhodnutí ve věci samé, pokud tyto vady spočívají v právním posouzení skutku nebo jiných skutečností podle norem hmotného práva.

18. Dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. m) tr. ř. je naplněn, pokud bylo rozhodnuto o zamítnutí nebo odmítnutí řádného opravného prostředku proti rozsudku nebo usnesení uvedenému v § 265a odst. 2 písm. a) až g), aniž byly splněny procesní podmínky stanovené zákonem pro takové rozhodnutí nebo přestože byl v řízení mu předcházejícím dán důvod dovolání uvedený v písmenech a) až l).

IV. Důvodnost dovolání

19. Nejvyšší soud připomíná, že dovolání lze podat jen z důvodů taxativně vymezených v § 265b tr. ř. Obsah konkrétně uplatněných námitek, o něž se opírá existence určitého dovolacího důvodu, musí současně věcně odpovídat zákonnému vymezení takového důvodu podle § 265b tr. ř. a nestačí jen formální odkaz na příslušné ustanovení obsahující některý z dovolacích důvodů.

K dovolacímu důvodu podle § 265b odst. 1 písm. h) tr. ř.

20. Námitky obviněného zaměřené proti výroku o trestu ve smyslu nesplnění zákonných předpokladů pro jeho zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou uplatněnému dovolacímu důvodu konvenují. Lze je podřadit pod jeho druhou alternativu spočívající v jiném nesprávném hmotně právním posouzení. Protože dovolací argumentace uplatněná ohledně výroku o způsobu výkonu trestu obviněným neumožňovala, aby Nejvyšší soud o podaném dovolání rozhodl některým ze způsobů upravených v § 265i odst. 1 tr. ř., tj. formou jeho odmítnutí, přezkoumal podle § 265i odst. 3 tr. ř. napadená rozhodnutí a z níže uvedených důvodů dospěl k závěru o důvodnosti podaného mimořádného opravného prostředku.

21. Dovoláním napadená rozhodnutí jsou vadná v důsledku nesprávné aplikace ustanovení § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku ze strany obou soudů nižších stupňů.

22. Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku do věznice se zvýšenou ostrahou soud zpravidla zařadí pachatele, kterému byl uložen výjimečný trest (§ 54), kterému byl uložen trest odnětí svobody za trestný čin spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny (§ 108), kterému byl za zvlášť závažný zločin (§ 14 odst. 3) uložen trest odnětí svobody ve výměře nejméně osm let, nebo který byl odsouzen za úmyslný trestný čin a v posledních pěti letech uprchl nebo se pokusil uprchnout z vazby, z výkonu trestu nebo z výkonu zabezpečovací detence.

23. Obviněný byl odsouzen za úmyslně spáchaný přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 3 písm. b) tr. zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře osmnáct měsíců, z čehož je zřejmé, že první tři výše uvedené zákonné podmínky na něho nedopadají. Pokud jde o zbývající podmínku odůvodňující jeho zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou, na jejímž podkladě soudy o zařazení obviněného do věznice se zvýšenou ostrahou rozhodly, je třeba ve shodě se státním zástupcem konstatovat, že při posouzení časové podmínky uprchnutí z vazby, z výkonu trestu nebo z výkonu zabezpečovací detence, se jedná o dobu pěti let předcházejících spáchání trestného činu, o který jde. Jinak řečeno, k rozhodnutí o zařazení obviněného do tohoto typu věznice je nezbytné zjištění, že již v minulosti, v období posledních pěti let před spácháním nyní posuzovaného úmyslného trestného činu, uprchl z vazby, výkonu trestu či zabezpečovací detence (srov. DRAŠTÍK, Antonín. § 56 Výkon trestu odnětí svobody. In: DRAŠTÍK, Antonín, Robert FREMR, Tomáš DURDÍK, Miroslav RŮŽIČKA, Alexander SOTOLÁŘ aj. Trestní zákoník: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2023-5-11]. ASPI_ID KO40_2009CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X).

24. Nalézací soud proto pochybil, pokud útěk obviněného v posuzované věci vyhodnotil, vedle

odsouzení za úmyslný trestný čin, jako splnění podmínky nezbytné pro jeho zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou. Je totiž třeba uzavřít, že časové hledisko pěti let vážící se k zařazení pachatele trestného činu do tohoto typu věznice v případě uprchnutí z vazby, výkonu trestu nebo z výkonu zabezpečovací detence je nutné vztáhnout zásadně na dobu předcházející spáchání trestného činu, o který nyní jde, resp. za který je mu trest ukládán. Vyjádřeno jinými slovy, aplikace § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku z důvodu, že pachatel v posledních pěti letech uprchl nebo se pokusil uprchnout z vazby, výkonu trestu nebo z výkonu zabezpečovací detence, se uplatní nikoli při jeho trestním postihu za takové jednání, kterým naplnil znaky příslušného trestného činu, nýbrž až při jeho trestním postihu za další skutek (úmyslný trestný čin), který spáchal v době do pěti let od předmětného uprchnutí.

25. K zařazení obviněného do tohoto přísnějšího typu věznice (se zvýšenou ostrahou) nebyly dány zákonem vyžadované podmínky. Z bodu 7. odůvodnění rozsudku nalézacího soudu totiž vyplývá, že obviněný sice v minulosti opakovaně vykonával tresty odnětí svobody v různých věznicích, nebylo však zjištěno, že by při jejich výkonu došlo k obdobnému jednání, tj. jeho útěku z příslušné věznice. Jelikož zároveň nebyly zjištěny žádné okolnosti odůvodňující zpřísnění typu věznice postupem podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku (dalších alternativ aplikací tohoto ustanovení odůvodňujících - viz výše), je zřejmé, že obviněný měl být v posuzované věci pro výkon mu uloženého trestu odnětí svobody zařazen podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou.

26. Uvedená zjištění vedou k závěru o naplněnosti dovolacího důvodu podle § 265b odst. 1 písm. h) tr. ř.

K dovolacímu důvodu podle § 265b odst. 1 písm. m) tr. ř.

27. Jak plyne z výroku usnesení odvolacího soudu, jeho rozhodnutím nedošlo k zamítnutí ani odmítnutí odvolání obviněného z procesních důvodů, tj. podle § 253 odst. 1 tr. ř., resp. podle § 253 odst. 3 tr. ř. Jeho odvolání bylo zamítnuto (podle § 256 tr. ř.) poté, co odvolací soud na jeho podkladě meritorně přezkoumal napadený rozsudek soudu prvního stupně ve výroku o trestu.

28. Dovolání je v tomto případě možné podat, jen byl-li v řízení napadenému rozsudku nebo usnesení předcházejícím dán důvod dovolání uvedený v § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. ř. V souladu s touto podmínkou obviněný relevantně odkázal na důvod dovolání uvedený v § 265b odst. 1 písm. h) tr. ř. a jak plyne z výše uvedeného, učinil tak důvodně, neboť rozsudek soudu prvního stupně byl vadou tohoto druhu zatížen. Odvolací soud, ač k tomu byl na podkladě řádného opravného prostředku obviněného oprávněn a povinen, tuto vadu svým rozhodnutím nenapravit.

29. Uvedené zjištění vede k závěru, že je naplněn i dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. m) tr. ř.

V. Způsob rozhodnutí

30. Výše uvedené skutečnosti odůvodňují, aby Nejvyšší soud přistoupil ke zrušení obou napadených rozhodnutí v jejich vadné části. Podle § 265k odst. 1, 2 tr. ř. proto jako dovolací soud zrušil jednak

usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 15. 12. 2022, sp. zn. 11 To 367/2022, pokud jím zůstal nedotčen rozsudek Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 26. 10. 2022, sp. zn. 4 T 154/2022, ve výroku, jímž byl podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku obviněný zařazen pro výkon trestu do věznice se zvýšenou ostrahou, tedy pokud i ohledně tohoto výroku rozhodl způsobem uvedeným v § 256 tr. ř., jednak rozsudek Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 26. 10. 2022, sp. zn. 4 T 154/2022, ve výroku, jímž byl obviněný podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku zařazen pro výkon mu uloženého trestu odnětí svobody do věznice se zvýšenou ostrahou. Podle § 265k odst. 2 věta druhá tr. ř. zrušil také další rozhodnutí na zrušené části obou rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

31. Protože Nejvyšší soud zjistil, že ohledně vadného výroku může sám ve věci rozhodnout, postupoval podle § 265m odst. 1 tr. ř. a nově rozhodl o zařazení obviněného pro výkon mu uloženého trestu odnětí svobody do věznice s ostrahou, a to podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Tímto postupem zjištěnou vadu obou rozhodnutí napravil.

32. Za podmínek § 265r odst. 1 písm. c) tr. ř. rozhodl Nejvyšší soud o tomto mimořádném opravném prostředku v neveřejném zasedání.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Trestní odpovědnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Oběť trestného činu](#)
- [Dohoda o vině a trestu](#)
- [Zajištění nároku poškozeného](#)
- [Práva obviněného \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vydání příkazu k dodání do výkonu trestu](#)
- [Neoprávněná činnost pro cizí moc](#)
- [Kvalifikace skutku](#)
- [Odnětí věci rozhodujícímu soudci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhradní trest](#)
- [Výkon trestu](#)